

Sygn. akt I CSK 533/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa A. D.-B. i K. B.

przeciwko B. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza na rzecz powodów w częściach równych od pozwanego kwotę 12.500,- (dwanaście tysięcy pięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Zagadnienie pierwsze sprowadzające się do problemu, czy można dorozumiewać zgodę strony na prowadzenie dowodu ze źródeł osobowych na okoliczność zawarcia umowy pożyczki bez zachowania formy *ad probationem* w razie powołania dowodów osobowych na inne okoliczności i zgłoszenia przez pełnomocnika strony sprzeciwu co do prowadzenia dowodu na okoliczność zawarcia umowy, jak i argumentacja pozwanego powołana w uzasadnieniu wniosku nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie stanowi bowiem istotnego zagadnienia prawnego taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałoby żadnego znaczenia dla wyniku sprawy w stanie faktycznym i prawnym ustalonym przez Sąd drugiej instancji, zaś uwadze skarżącego umknęło, że w ocenie Sądu drugiej instancji wystąpiła także inna przesłanka określona w art. 74 § 1 k.c. uzasadniająca dopuszczenie dowodów osobowych w postaci uprawdopodobnienia faktu

dokonania czynności za pomocą dokumentów. Generalna odpowiedź na drugie zagadnienie dotyczące wymogów uznania dokumentu o szczegółowo określonej treści za uprawdopodobniający fakt zawarcia pożyczki nie jest możliwa, bo ocena charakteru dokumentu jest dokonywana *in casu* i musi uwzględniać wszystkie okoliczności dotyczące jego złożenia, a więc sama jego treść nie jest wystarczająca do ustalenia, czy odpowiada on wymogom dokumentu, o którym mowa w art. 74 § 2 k.c. Problem natomiast oceny uprawdopodobnienia dokonania konkretnej czynności prawnej, jako elementu stanu faktycznego, nie podlega kontroli instancyjnej (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 *in fine* k.p.c.). Zagadnienie trzecie związane z terminem przedawnienia roszczenia ubocznego w formie odsetek kapitałowych wykracza poza podstawę faktyczną stanowiącą podstawę rozpoznania sprawy, skoro skarżący zgłaszając zarzut w toku postępowania apelacyjnego powoływał się na przedawnienie tych odsetek jedynie w aspekcie prowadzenia działalności gospodarczej przez powodów i nie kwestionował ich charakteru jako świadczenia jednorazowego. Ocena charakteru tego świadczenia uzależniona jest od sposobu określenia przez czynność prawną albo ustawę w momencie powstania zobowiązania, czy jest to świadczenie jednorazowe czy okresowe, a więc podobnie, jak co do zagadnienia poprzedniego, uwarunkowana jest analizą konkretnego zobowiązania w aspekcie woli stron, co wyklucza generalną odpowiedź.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 9 i 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

aw

jw